

Arrest

nr. 46 309 van 13 juli 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. GEUENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, R. LARNO die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn van Rahim Awa in de stad Kirkoek. Nadat u in 1989 afstudeerde zouden verscheidene mannen bij uw familie zijn langs geweest om uw hand te vragen. Uw broers en vader zouden echter telkens beslist hebben dat geen van de kandidaten goed genoeg was en de aanvragen elke keer hebben geweigerd. In 2005 zou u in contact gekomen zijn met de B. A. (...), de broer van uw vriendin S. (...) en buurman van uw oom, en een relatie met hem begonnen zijn. In de hierop volgende jaren zouden jullie zouden elkaar een aantal keer, als u op bezoek ging bij uw oom of als u op de markt van Rahim Awa boodschappen ging doen, kortstondig op straat of bij hem in de winkel hebben ontmoet. De familie van B. (...) zou een viertal keer bij uw familie zijn langs geweest om uw hand te vragen, doch dit zou telkens zijn geweigerd daar B. (...) geen diploma had en als winkelier werkte. Op 19 december

2009 zou u, toen u met uw zus op de markt van Rahim Awa boodschappen ging doen, B. (...) op straat hebben ontmoet. Jullie zouden kort met elkaar hebben gesproken en vervolgens naar huis zijn teruggekeerd. Die avond zou uw broer D. (...) boos zijn thuisgekomen, doch hij zou niet hebben gezegd wat er scheelde. De volgende dag zou uw zus in de namiddag telefoon hebben gekregen van D. (...). Hij zou hebben verteld dat hij B. (...) met een mes had neergestoken en jullie hebben verwittigd dat hij, indien hij 's avonds niet naar huis kwam, in de gevangenis zou zitten. Nadat u dit had vernomen zou uw moeder uw oom hebben gecontacteerd en zou u bij hem zijn gegaan in afwachting van een oplossing. Uw oom zou ondertussen zijn bureu, de familie van B. (...), hebben gecontacteerd om naar hem te informeren. Zo zouden jullie vernomen hebben dat B. (...) in kritieke toestand naar het Azadi-ziekenhuis was overgebracht. Uw oom zou ondertussen voor u een oplossing hebben gezocht en u, diezelfde avond nog, naar een vriend in Mosul hebben gebracht. Na jullie aankomst in Mosul zou uw oom uw moeder hebben gecontacteerd en vernomen hebben dat D. (...) niet was thuisgekomen. Uit vrees voor uw broers en de familie van B. (...) die u de schuld zullen geven voor het gebeurde, zou u diezelfde nacht nog Kirkoeek en Irak hebben verlaten en via Turkije naar België zijn gereisd. U zou op 31 december 2009 in België zijn aangekomen en diende op 5 januari 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kleurenkopie neer van uw diploma, dd. 19/09/1992 en uitgereikt te Kirkuk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen.

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd aangaande uw identiteit. De door u voorgelegde kleurenkopie van uw diploma kan geenszins als een begin van bewijs van uw identiteit worden weerhouden. Het betreft immers louter een kleurenkopie. Aan dergelijk document kan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Een begin van bewijs omtrent uw identiteit en / of nationaliteit is nochtans een essentieel element binnen de asielprocedure en het ontbreken van dergelijk stavingsstuk houdt dan ook een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw asielrelaas.

Voorts moet er worden op gewezen dat u er, doorheen uw verklaringen, niet in geslaagd bent uw vluchtmotieven - het feit dat uw broers u onderdrukten, u niet de toestemming kreeg om met B. (...) te huwen én het feit dat B. (...) door uw broer werd aangevallen - aannemelijk te maken. Zo kunnen vooreerst vragen worden gesteld bij uw beweerde relatie met B. (...). Het is immers zeer merkwaardig dat u, nadat u vernam dat B. (...) door uw broer werd neergestoken en naar het Azadi-ziekenhuis was gebracht, voor uw vlucht uit Irak op geen enkele manier gepoogd heeft u omtrent zijn toestand bijkomend te informeren. U bleef, voor uw vertrek uit Kirkuk, nochtans een drietal uur bij uw oom en had bijgevolg de mogelijkheid om, hetzij zelf hetzij via oom, bij B. (...)s familie of in het Azadi-ziekenhuis gedetailleerde informatie aangaande B. (...) te bekomen. U verklaarde dit door erop te wijzen dat u zodanig met uw zaak bezig was, het in Irak niet zo is dat je gewoon naar het ziekenhuis kan bellen om navraag te doen, dat uw oom zich bezighield met het regelen van uw vertrek én dat uw oom aan B. (...)s familie niet teveel vragen wilde stellen uit schrik voor hun reactie daar ze - volgens u - waarschijnlijk een vermoeden hadden wie B. (...) had aangevallen. Dergelijke verklaringen volstaan geenszins. Gezien uw beweringen dat u zoveel van B. (...) hield, in het geniep en tegen de wil van uw broers in reeds een viertal jaar een relatie met hem had én zijn familie reeds vier keer bij u thuis was geweest om uw hand te vragen, kan toch minstens worden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om exact te weten hoe het met uw geliefde is gesteld. Uw nalatigheid dienaangaande ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts is het hoogst merkwaardig dat u ook na uw aankomst in België geen enkel nieuws blijkt te hebben over B. (...). Ook omtrent uw broer en wat met hem gebeurde nadat hij B. (...) had neergestoken, kan u niets vertellen. Ter rechtvaardiging voor deze toch wel zeer bevreemdende vaststelling wees u er op dat u geen enkel contact heeft met uw familie omdat u enerzijds schrik heeft dat zij bijkomende problemen zouden hebben met uw broers indien u hen zou contacteren. U stelde anderzijds dat u ook het telefoonnummer van uw moeder niet uit het hoofd kent. Voorts merkt u ook op dat u enkel contact heeft met een vriend van uw oom in Groot-Brittannië maar dat u, als vrouw uit Irak, te verlegen bent om hem vragen te stellen over uw geliefde. Ook deze verklaringen kunnen niet als afdoende worden weerhouden. Het is immers niet geloofwaardig dat u, die in Irak altijd onder de controle van uw broers leefde en nog nooit alleen buiten uw wijk was geweest, zonder begeleiding uw land zou ontvluchten en hierbij geen voorzorgsmaatregelen zou treffen om met uw oom, moeder of zus in contact te kunnen blijven. Aan uw beweerde onvermogen om u omtrent de situatie in Irak te informeren kan bijkomend worden getwijfeld door uw incoherente verklaringen. Zo verklaarde u eerst dat een vriend van uw oom u vanuit Groot-Brittannië soms opbelt maar u zou te verlegen zijn hem bijkomende vragen te stellen omtrent uw geliefde (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Vervolgens stelde u dat die persoon u slechts één keer contacteerde en dat u hem niet om extra informatie vroeg daar u,

door de shock van hetgeen u meemaakte, niet in staat bent helder te denken (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Wanneer u hierbij werd gevraagd hoe die vriend van uw oom wist waar hij u in België kon vinden en opbellen gezien u voor de rest met niemand contact had, wijzigde u plots uw verklaringen en beweerde u dat u deze persoon zelf contacteerde (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Wanneer u hierna wordt gevraagd waarom u die persoon dan niet opnieuw contacteert om hem het telefoonnummer van uw oom in Irak te vragen om zo omtrent de evolutie van de situatie in Irak inlichtingen in te winnen, repliceerde u dat u zijn telefoonnummer kwijtraakte in het opvangcentrum waar u verblijft (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Dat u niet in de mogelijkheid zou zijn uw familie te contacteren en u bijkomend te informeren wordt door bovenstaande vaststellingen ernstig ondermijnd. Gelet op uw gebrekkige kennis aangaande B. (...), en in ondergeschikte orde uw broer D. (...), én rekening houdend met uw nalatigheid u hieromtrent te informeren, kunnen ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid en de ernst van uw asielmotieven en vluchtrelaas.

Daarenboven kan er eveneens nog worden op gewezen dat het hoogst merkwaardig is dat u, die beweerde altijd door haar broers te zijn onderdrukt en amper alleen mocht buitenkomen, er uiteindelijk op een paar uur tijd in slaagt Irak te ontvluchten en richting Europa te reizen. Daarenboven kan er tot slot worden opgewezen dat u blijkbaar bij uw oom, die uw kant koos en hulp bood, terecht kon. Gelet op de context van de Iraakse / Koerdische samenleving waar mannen een vooraanstaande en invloedrijke rol spelen, is het zeer merkwaardig dat uw oom zonder meer beslist dat u het land moet verlaten en hiervoor \$ 12.500 betaalt, eerder dan een poging te ondernemen met uw broers tot een vergelijk te komen.

Bovenvermelde opmerkingen leiden tot de conclusie dat aan uw verklaringen de nodige twijfels dienen te worden gehecht. Uit wat voorafgaat kan dan ook niet worden besloten u het vluchtelingenstatuut toe te kennen.

Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u afkomstig bent uit Kirkuk (Centraal-Irak). Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Kirkuk (Centraal-Irak), uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger, het tekort aan bescherming en het gebrek aan een reëel binnenlands vestigingsalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in Irak, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder stelt “dat onderhavig verzoekschrift gericht is tegen de Dienst Vreemdelingenzaken, en meerbepaald de vernietiging vordert van de beslissing tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 februari 2010. Verzoekster duidt louter en alleen de Dienst Vreemdelingenzaken als verwerende partij. Verweerder meent derhalve dat voorliggend beroep in essentie niet voldoet aan de op straffe van nietigheid bepaalde vormvereisten zoals vastgelegd in artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet, daar de beslissing in kwestie in feite genomen werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, en niét door de Dienst Vreemdelingenzaken.”

2.2. Uit de inhoud van het verzoekschrift en de aangehechte inventaris van de overtuigingstukken blijkt dat het verzoekschrift een beroep inhoudt tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 23 februari 2010. In de mate dat verzoekster een beroep aantekent tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dient dit gelezen te worden als een beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

De exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster laakt dat de bestreden beslissing stelt dat ze geen bewijs voorlegt van haar identiteit en bijgevolg onvoldoende gegevens voorlegt die aantonen dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt in voorliggende beroepsakte een aantal nieuwe stukken bij ter staving van haar identiteit. Verzoekster voegt hier aan toe dat de bijgebrachte stukken haar geloofwaardigheid staven; dat de aard van de stukken bijgevolg zo is dat de stukken beslissend kunnen zijn voor deze zaak; dat voornoemde documenten niet eerder konden worden verkregen gelet op de moeilijkheid om ze aan te vragen en vervolgens te verkrijgen in het land van herkomst. Verzoekster is van oordeel dat de documenten in kwestie als nieuwe gegevens beschouwd moeten worden; dat het onredelijk zou zijn om de stukken niet in overweging te nemen; dat het behoort te kijken naar bewijskrachtige elementen en het Vluchtelingenverdrag een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijskracht vergt.

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster zich beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat het ontbreken van een begin van bewijs inzake haar identiteit onvoldoende zou zijn om het reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan te tonen, is dit ongegrond daar de bestreden beslissing stelt: *“Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u afkomstig bent uit Kirkuk (Centraal-Irak). Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Kirkuk (Centraal-Irak), uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger, het tekort aan bescherming en het gebrek aan een reëel binnenlands vestigingsalternatief geloofwaardig worden geacht, wo(r)dt u, rekening houdend met de actuele situatie in Irak, de status van subsidiaire bescherming toegekend.*

(...)

U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift enkele in een andere taal dan deze van de rechtspleging gestelde documenten - in kopie - waarvan ze beweert dat deze betrekking hebben op haar identiteit. Omdat aan kopieën geen authenticiteitswaarde kan worden verleend aangezien ze eenvoudig te manipuleren zijn en de documenten eveneens niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling worden ze overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in aanmerking genomen.

Verweerder beklemtoont terecht dat verzoeksters asielrelaas om meerdere redenen ongeloofwaardig bevonden werd en zulks heeft geleid tot de weigering van de vluchtelingenstatus. Verweerder verwijst dienaangaande met reden naar het geheel van de omstandige vaststellingen vervat in de bestreden beslissing. Het komt derhalve aan verzoekster toe om deze vaststellingen aan de hand van dwingende argumenten, concrete gegevens dan wel tastbare stukken in een ander daglicht te stellen. Verweerder is terecht van oordeel dat verzoekster hier geenszins in slaagt, aangezien verzoekster in voorliggende beroepsakte niet verder raakt dan de stelling dat *“(…) bovendien een aantal ongeloofwaardige uitspraken van verzoekster worden opgeworpen, dewelke geenszins ongeloofwaardig zijn, alleszins niet van die aard om verzoekster het statuut van vluchteling te weigeren”*, hetgeen niet volstaat om de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, terecht en pertinent is, te weerleggen. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

4. Aan verzoekster werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend en de Raad ontwaart geen gegevens die vermogen anders te besluiten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt ten aanzien van de verzoekende partij bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS